

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto:

Doma . . . . . 3 K.
v Ameriko . . . . . 6 K.

Dobijo se
Novine. Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensovcih,
Cserföld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tom
moro pošilati.

za naročnike Marijinoga lista, je Novin cena če
se jih od štirih več na eden naslov pošila, doma 2 K.
v Ameriko vsakom na njegov naslov . . . . . 5 K.
Cena ednoga falata je domá za naročnike Marijinoga
lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.

Trpljenje pa človek.

Nevem, kak je to, liki vidim vsaki dén, ka ne človeka na sveti, šteri ne bi meo kaj trpeti.

Sam písao ka ne vem, pa čtém reči Jobove v Sv. pismi: „Trpljenje je zítek človeka na zemli“.

Nájdejo se, kí míslijo, ka drúgi človek nema trpljenja, samo oni. To so slepe dúše, štere ne vídijo, ka smo vsi v mantri. Vnogokrát rávno tisti má nájveč trpljenja, šteromi so lúdjé nájbole nevoščéni rekoč: „Tomi dobro ide“.

Trpljenje je velika skrivnost človečega roda. Ne nikoga, ki bi se ga mogeo ognoti. Postávlamo se njemi proti, dokeč se moremo, liki prle ali sledkar nas dobí. Kak ništerni pázijo na sebe, keliko zdávajo vračitelom, kak se hránijo, oblačijo pa vse ne valá, ednok je samo popádne nevolá pa se je več ne oslobodijo.

Živémo na zemli, mámo sunce, zrák, vodo pa krúh pa se nišče ne postávla tomi proti. Tak je prav, naj to vse bo. Rávno tak je pa prav, naj poleg vsega toga tudi trpljenje bo pa smrt, ker je to vse deo našega zemelskoga zítka.

Ka se čúdivaš, ka zdaj rávno tí moreš trpetí? Je to kaj posebnoga? Včeraj je sosed trpo, dnes tí, vütro pa príde na trétjega réd, ali na vse naednok.

Ne vídiš, ka smo v tom ednom vsi ednáki na zemli? Dáre je Bog rázlično razdelo med lúdmí. Bogástva so jako rázlično razdeljena, sreča človeka je ne ednáka, líki trpljenje pa smrt, to je vsem ednáko, siromáki i bogatomi, velikáši pa podložniki. Glej, krála vüho, zob rávno tak bolí, kak tebé. Porod kralicin se ne loči odporoda te náj slednje. Za šteroga ne vrástva, tisti na kraleskom stolcí šče

žmetneše čáka na smrt, kak k nevolam privajeni síromák. Smrtni znoj obráza millijonarovoga je pa tudi ne načíš, kak je tvoj.

Jeli, ka smo v tom vsi ednáki! To je pravica našega zítka, ka naj trpímo na zemli — pa je nespameten, kí míslí, ka se toga ogne ali reší.

Ešče več: Trpljenje je jedíni kíneč, šteroga nišče ne obrača proti svojemí bližnjemí na húdo. Vse vredností človeka so že bile priprava húdobije, samo trpljenje ne.

Vse kotríge tela, vsa bogástva, vse znájdbé je že človek na húdo obračao. Komaj je znao bat napravítí, že je brata vmoro z njím. Z prvím zlátom si je zná bití čemér kúpo. Železo za klanjé rábi pa vnože znájdbé noveših časov vse na to obrača, kak bi mogeo z njimí svojemí bližnjemí škoditi.

Samo edno je, z šterim drúgomi škoditi ne more, štero na kvár ne more obrnotí bližnjemí pa to je trpljenje. To je tisti nebeski dáre za grešnoga človeka, z šterim šcé — nešče, je prisiljeni sebi vekivečna bogastva správlati. Ár či bi se li en čas opirao proti, prle ali sledkar se more vdati svojoj osodi pa spoznati ka de njemi boše mirno trpeti, kak se zaman proti opirátí.

Bog je ne tak šteo zaprva. Ob prvím je dao človeki vse dáre, samo trpljenja ne, ár ga je tak šteo blaženoga včiniti. Človek je pa vse bože dare obrno sebi i bližnjemí na mantro, pa njemi zdaj te trpljenje more nazaj slúžití zgübleno blaženstvo.

To je právda trpljenja.

Bojna.

Poznamo reči Gospodove: ki se znizi, on se zvisi. Na prestol slave i dike samo poniznost pride. Zna do časa gizda tudi kralüvati, ali samo do

časa. Končna zmaga ide poniznomi. Čüjete krič Hosanne na cvetno nedelo? Nedužna dečica slavi nedužnoga Boga, na koga so krivci „križaj ga“ kričali na veliki pétek. Pa cvetnonedelsko Hosanno je ne mogeo divji krič velikopétešnji — „križaj ga“ — obládati. Iz Hosanne se je narodila vüzemska Alleluja. Kristušova zmaga je popolna, večna postala, zviso se je najbole, ar se je predtem najbole znizo. Želete stalno zmago našoj vojski, samim sebi? Znizite se v globokoj pokori do praha zemle pa bo prišla.

Poročila z bojišč so sledeča:

Francozko bojišče. Nemci so zavzeli občino *Haucourt* pred Verdunam i 542 francozov vlovili. — Pri *St. Elois*-i so nemci zasedli nalevek, šteroga so angleži meli dozdej v rokáh. — *Termita* visino so nemci pred Verdunom v dva kilometra širini zavzeli. Vlovljenih francozov je 714. Med vlovljenimi so bili že tisti, ki bi komaj letos mogli na prebiranje vojaško iti.

Na ruskom bojišči ne ga nikše posebne spremembe.

Taljansko bojišče. Na tirolskom pri *Rauchkofl*-ni so naši taljane odbili, 153 so jih vlovili i 2 strojnivi puški zaplenili. V ročnoj borbi so drúgi taljani vsi spadnoli. — Na *Doberdo*-i so naše čete sovražnika iz ništrnih prednjih járkov odegnale. — Na *Mrzлом Vrhi* so zevzeli naši taljansko postojanko, 43 talijanov vlovili i edno strojno puško zaplenili. — Naši zrakoplovci so bombe metalí na kolodvore *Casarse* i *San Giorgio di Nogare*. Zvün treh zrakostrojov, šteri so zavolo metanja bomb prenisiko leteli, so se ovi vsi srečno povrnoli.

Na türskom bojišči so bili samo mali spopadi, v šterih so türki na kaukaškoj fronti 70 rusov vlovili, na dardanelskoj pa eden sovražni zrakostroj dolstreili.

Pismo na bojišča.

Tak, dragi vojaki, največji sovražnik, do šteroga nikdar ne smete smilenja meti, je smrten greh. Da ne samo, ka vgasne v duši ljubezen do Boga, nego pogubi, zapravi ešče vsa zaslužnja duše. Kaj sem si v dugih letah, po velikom prizadevanji spravo, vse sv. meše, vse spovedi i obhajila, vse molitvi, vse moje miloščine, vse, ščista vse se zgubi, kak v smrten greh privolim. Tista korona nebeska, štera mi je kredi bila spletena, ka bi jo večne čase noso, povehne, tisti stolec kraljevski, na šterom bi sedo, se potere na drobno, kak v smrten greh privolim. Pa kak dugo sem v njem, tak dugo si za nebesa ničesa nikaj ne morem spraviti. Ne de mi plačano še to največše trpljenje nej. Sv. pismo mi svedoči to: „*Ne bodo se gledale vse njegove pravičnosti, štere je delao.*“ (Ezech. 18. 24.)

Duša brez smrtnoga greha je nezmereno lepa. Vse lepote casarskih dvoran, najlepši püngradi sveta, vse dragocenosti cele zemlje so v primeri z dušnov lepotov samo čarna tenja. Bog, ki je neskončano lep, je najme zdrúžen z tistov dušov, štera ga ljubi. To je zrok duševne nedopovedlive lepote. Pa vsa ta lepota i bliščoba v ednom megnjeni prejde, v tistom, v šterom duša v smrten greh privoli. I ne samo da prejde ta lepota, nego spremeni se v grdobo, v tistoga grdobo, ki jo je zdaj v lást dobo i te je vrag, nezmerena grdoba i hüdoba. Zato pravi dober Bog toj nesrečnoj duši očitajoče reči: „*Na diko svojo si zamazek potegnola*“ (Eccli. 47., 22) i: „*Po hüdobji svojoj si zovlačena.*“ (Jer. II. 22.)

Siromaška dušica, tak se njoj godi, kak vlovljenomi sovražniki, zgubi orožje, postane slaba, nagne se na tisti kraj, kam je zavdarila, na pot greha. Ležej njoj je grešiti, kak ne, Bog njoj posebne pomoči tudi ne da, ker ga je zapustila, hüdoga duha angel čuvar ne tira vkraj od nje, ker si ga je sama zvolila, žive v nemiri i kaple z greha velikoga še v vekšega, je po rečeh sv. Izaija proroka: „*srce hüdobnoga kak morje zburkano, štero se ne more potišati*“ (Is. 57., 20.). Nesreča vseh nesreč pa doleti to od vsega stvorjenja najnesrečnejšo dušo te, če more v tom stani smrtnoga greha na sod iti vu večnost. Čaka jo kaštiga pogübljenja, — ne de večne dobrote, Boga nikdar vidila, i kaštiga trpljenja, — ogenj žaréci i vse to na večne čase. Gospod je naznano obe kaštigi, rekoč: „*Poberite se od mene — prekleti na ogenj večni.*“ (Mat. 25. 41.)

To so zroki, dragi vojak, zakaj je smrten greh največji tvoj sovražnik i zakaj se njemi nik ino nikdar vdati ne smeš. Smrt ti za petami šüta te za gutane lovi, da skoro smem praviti, te že davi, — ka te v smrtnom grehi ne zadavi i ti ne spravi na dušo ravno popisane vse nesreče, *moreš orožje v roke vzeti i se z celoga srca braniti proti njemi.*

Dom i svet.

Skrb za učitele i njuve sirote.

Naš apoštolsko krao je potrdno postavo, po šteroj tisti učitelje, ki so pod orožje pozváni, čeravno nemajo še desetletne učiteljske službe, za štero ide penzija, jo dobijo, če so včenja nezmožni postali. Telikajše dobijo penzijo za njimi njuve sirote dovica, če bi oni v boji spadnoli. Vlovljenim učitelom de vojno leto tudi za službo šteto. Dovica i deca učitelova do vlekla plačo po postavi določeno tečas, dokeč ali naprej ne pride učitel, ki je premino, ali ga po postava za mrtvoga ne pove.

Bolgarija. *Ghenadieff-a*, bivšega bolgarskoga ministra, *Halacseffa* njegovoga testa, dva sina njegoviva i druge štiri iz Ghenadieffove stranke so prijali. Zrok je brš to, ka so pred vojnov dosta pšenice odali Angliji i ka bi Ghenadieff znao za zaroto, v šteroj so šteli krala i druge dostojanstvenike državne moriti.

Italija. *Zupelli*, vojni minister je odstopo. Kralj je na njegovo mesto imenüvao *Paolo Maroneja*.

Nabor 18 let starih bo: v Soboti aprila 28-ga za Petrovske, Tišinsko, Pertočko, Prosenjakovsko i Križavsko notarošijo; 29-ga za Fokovsko, Gradško, Cankovsko, Bodonsko i Svjürjensko; 30-ga za Sv-sebeštjansko, Püconsko, Martjansko i Sobočko. — V Lendavi i Monoštri je pa do jütra, 17-ga aprila nabor za naše slovenske notarošije.

Vladne odredbe. Vlada je prepovedala odávanje letošnjih pridelkov to je pšenice, žita, soržice, ječmena, ovsa, kukorice, graha, leče i repice (ripá). Pogodbe dozday sklenjene so tudi nevalane. — Sme se pa pov odati za vojne potrebe, to je „*drúštvi za vojne pridelke*“. — Vlada je prepovedala letos rumenke delati. Niti za odajo, niti doma pri hiši se ne smeo belice rumeniti. Prestopači odredbe spadnejo pod kaznen, štera stoji iz dva mesečne voze i 600 k. plače. — Kava se brez dovoljenja oblasti ne sme niti pošilati, niti voziti z ednoga mesta v drugo. — Prek mej domovine se pa ne sme po pošti kava, grah, grašček i leča pošilati.

Srbija. V Belgradi so kraljevsko dvorano v katoličansko cerkev spremeni. Namesta cirilskih napisov so latinki upelani to je z takšimi črkami z kakšimi mi pišemo i ne z tistimi, kak srbi, rusi, bolgarí pišejo.

Lepa naročitev Novin.

Spodaj podpisani njim oznanüjem, da nás je eti v Pilzeni več vküper vogrskih slovincov, pri 48. pp. 4. nadomestnoj stotniji ki smo vrelí čítate bili „*Marijinoga Lista*“ i tudi slovenski „*Novin*“ pred tem, kak nas je domovina pozvála u obranbo, i nam v roke potisnola to morilno orožje. Vnogo nás je eti, ki smo v Požoni slúžili i dvorili našim ranjencom po bolnišnicaj.

Ali g. Bog je inachi dokončao. Poza so i nas naj i mi bránimo domovino proti neprijateli.

Dosta nas je, ki smo prisiljeni bili odstaviti svoje dráge roditele, tivárišice i to drobno dečico, z ednov rečjov vse svoje bližanje.

Kak lastovice v tujinskom kráji ne čevličejo, ne žvergolijo, i želno čakajo sprotoletje, da se tem prlé povrnejo na svoj dom iz šteroga vse sebov odneséjo, tak mi tudi kam bole se zanimamo za naš rojstni dom, ki smo z vse svoje dráge tam povrgli, tam bole želno čakamo kakš veséli glás ž njega.

Vse to nam pa prinášajo naše slovenske „*Novine*“, štere želno čakamo, i z veseljom je prečtemo, štere nam prinašajo vsakovrstne gláse i ešče to nájpotebnejše: „*reč Božo.*“

Te novine ne bi smele menkatí v niednoj krsčanskoj družini. Dober krščenik je rávno takši brezi dobrih novin, kak je dober vojak brezi orožja: nikaj ne valá.

Zagnjič jim naznámjam, da njim pošlemo z denešnjov poštov podporo na *Novine*, šterih edno številko naj pošilajo, srčno jih prosimo.

Prav srčno jih pozdrávljamo i njim želemo vse dobro: Bakan Štefan z Nedelice, Raduha Martin z Odranec, Hožjan Martin z Črensovec, Jerič Janoš z Beltinec, Tkalec Janoš z Melinec, Gelt Martin z Lipovec, Oslai Štefan z Bogojine, Ivanič Janoš z Filovec, Kavaš Mihael z Odranec, Zamuda Peter z Štrigove, pešaki 48. p-polka, 4. nadomestne stotnije v Pilzeni na Češkom.

Podpora.

Kam se podpora spiše? Ki je za podporo gorvzeti, dobi knižico od podpore. V to knižico se spiše znesek podpore.

Trebe kaj plačati za to knižico? Brezplačno je dužen on, ki podporo deli, to knižico podporo dobivajočoj osebi do rok dati.

Trebe kaj plačati za to, ka se podpora v knigo spiše? Nikaj nej, brezplačno je dužen vsaki, ki jo deli v knigo vpisati.

Trebe kaj plačati za potrdilo štero podpiše sirota, kda se njej podpora vöplača? Nikaj ne trebe. Če ona z te podpore ma v kraj davati, te je je tak ne vredne, če njoj pa po sili vkraj jemljejo, ne da bi jo opitali, što koli je, včini v nebo kričéči greh i spadne pod kaštigo Bože i svetske pravde.

Pa je proti tomi pomoč, ka ne do sirote güljene? Já i tá je ka naj sirote tečas ne podpišejo potrdila, dokeč njim cele šume vöneplačajo, kak njim ide; če njim pa ne plačajo, naj to vidita dva svedoka, z šterima te lahko ide pred sodnijo na tožbo.

Slovo slovenskih vojakov od njuve domovine.

Naj prle jih lepo dámo pozdráviti vsi vkúper pa jih prosimo lepo, kak njih gospon plébánuša i vse naše dūhovne pastere i ves naš slovenski národ, naj molijo Boga za nas, ka de nam Bog pomágao vse naše križe i nevole pretrpetí, ka mo ležej spunjávali dužnost našega pozvánja, štero pred nami stoji, kak smrt. Liki mi radi tá dámo naše življenje za naš lepi slovenski kraj, či je tak božja vola. Naj se zgodi kak on šcé.

Mi odhájamo na bojišče; Mariji se dámo v obrámbo i milo mislimo na naš ljúbleni slovenski kraj, gde smo obprvim sunce zaglednoli. Bog zna sam, kje mo je zadjokrat vidili. O ti domovina drága, keliko si nas že po vseh krajeh razposlála!

Razposlála si nas v smrtne nevarnosti v šterih smo postali hrabiri junaki, pripravleni vmreti zaté. O tí ljúba domovina ino národ naš slovenski, moli vsigdár za nás Jezusa i prosi Marijo, naj nam pomagata v vsakšoj nevarnosti. Zdaj pa z Bogom lepi naš slovenski kraj, z Bogom vsi naši dūhovniki, z Bogom stariše i brátja, z Bogom žene, z Bogom rodbina i vsi poznánci, to vas prosimo vse vkúper, molte za nas, ka nas Bog pripela nazáj domo. Če pa nej domo, te pa gor v sveto nebo.

Ostanemo z srčnim pozdrávom slovenski vojákí 48. pešpolka: Martin Tivadar, Štefan Sobočan, Jožef Hozjan, Ivan Rajtar, Martin Kustec, Ivan Bohneč, Juraj Reiner, Matjaš Sillej, Štefan Šoštaríč, Janoš Jankovič.

Glási.

Amerikanci, dajte glas!

Januara 27-ga sem dobo po »Pesti magy. kereskedelmi Bank fiokja, Budapest«-i . . . . . 10 K,
Januara 31-ga po »Wiener-Bank-Verein«-i . . . . . 15 K,
Februara 17-ga po ravno toj banki . . . . . 20 K,
Februara 8-ga po Koletar Jožefi iz Bridgeporta . . . . . 8 K,
Márciuša 2-ga od Balažic Janoša z Chicage . . . . . 50 K.
Prosim pošljatele, šterih ne poznam, naj mi naglo odgovorijo, na kakši namen so tej penezi poslani. Vrednik.

Od naših vojakov. Mrtev je: Hozjan Štefan z Túrnišca, Kovač Ivan (Vrečič) z Črenovec. Obema dūši daj večni pokoj Srce Jezušovo. *Vlovljeni so:* Bertalaníč Jožef z Sebeborec, Maučec Marko z Melinec.

Odlikovanje. Kda so rusi meseca januara pri *Toporutzi* v Bukovini napadati začeli naše čete, je posebno dosta trpo naš zalavski 20. domobranski pešpolk. Dva dni i dve noči so bili naši v strašnom ognji. Za dva

dni, kda so rusi naše naskočili, so naši v osmih rendah prodirajoče ruse odbili i spoklali. Samo pred ednov stotnijov je ležalo 600 mrtvih rusov. Za to junáštvu je cela stotnija do slednjoga človeka odlikovana začensí od srebrne svetinje drūgoga reda i više.

Obeso se v Szombathelyi v 5. oddelki rezervne bolnišnice eden rus. Ne znati, kaj ga je gnalo v to nesrečo.

Prošnja ranjenca. Eden ranjenec prosi drage naročnike, posebno tretjerednike naj molijo za spreobrnjenje ranjencov. Vnogi ranjenec je najme tak divji, ka se niti ne križa, kune i greši pa strašno.

Opomin pošte. Ravnateljstvo pošte nas opomina, ka moremo močnej zavitke vezati, ar se večkrat pripeti, ka vsebina zavitkov vōspadne, se raztepe, ker so samo v papér zamotani i slabo zvezani bili. Zá takše zavitke pošta sprejme odgovornosti.

Cerkolni kinči v zemlji. Poleg Fiume v občini *Cantrida* je eden poljedelavec pri obdelavanji svoje zemlje kinče cerkvene najšeo. Največ vreden je kelih, šteri je iz čistoga zlata pa ma štiri kile. Vreden je je do 10 jezer koron. Na podnožje keliha je 1853. leto zapisano. Brščas so roparje cerkveni kda te kinče tū zakopali.

Brana je vmorila v Kūštanovcih Fernlin Viljema, dveletnoga dečaka. Deček je plezo gor po brani k steni naslonjenoj, štera se je prevrgla, ga pod sé dobila i vmorila.

Hindenburg, glasoviten general je té dnéve obhajao petdesetletnico svoje vojaške službe. Od vseh krajov je dobo nezmerno pozdravov. Najlepši je bio casara Viljema.

Istrijanski deželni zbor je razpuščen. Istro de ravnao eden dočasen vladni odbor, šteroga predsednik je *Lasciac*.

Spornin na † Miroslava. „Znam, ka ste žalostni, da ste najvekšo podporo za Bogom zgūbili. Čūo sem praviti, ka vas je najvekši pesnik povrgeo. Miroslava nega več. Lehko se jočejo za njega vsi slovinci. O, zakaj je že vmorila ta nesrečna smrt to zlato spevajočo ptičico, zdaj kda se je vaš lepi gaj komaj mladío? Komaj začnejo cvesti rožiče po polaj, v vašem pūngradi je pa že kosi grozovita smrt. O, da bi mesto pokojnoga drūgoga mogli dobiti. O da bi se jaz tūdi mogeo z vami združiti i po našem zvencečem jeziki peti dobromi slovenskomi lūdstvi od slovenske domovine, po šteroj se med i mleko cedi. Vūpam se, ka G. Bog poslūhne te prošnje.“ I. H.

Glas iz Steeltona. »Davno sem že nameno vam naznaniti nekaj, ne sem se pa vūpao potrsiti. Ali dūšnavest mi ne da mirū. Naznanim njim, ka eti v Steeltoni so tūdi začeli delati municijo v naših železnih fabrikah. Kak smo ovarali, da krogle tū delajo, dvanajset nas je včasi pūstilo delo. En čas smo brez dela bili, zdaj pa delamo na pol falej kak prle, ki smo tū ostali, ništeri so se pa v drūga mesta odselili od nas.

Edni so pa komaj čakali, ka ta pride, odket smo mi vūstopili. Ništeri právi, pa de krogle delao, či do tak velike kak on; drūgi se šengári, ka rekši naj nam peneze držáva sem pošle, če nam ne dá delati; tretji pa pá, ka je to Amerika i tū drūgi ne zapovedáva. Tak se pernjamó dosta, pa če bi meli ljúbezen do svojega doma i naroda naši ljūdje i ne bi za očó i brata delali krogel, štere jihva morijo, zaistino bi hitrej prišo blaženi mir. Pol dūsnostvesti njim pišem, ka smo mi nej delali krogel, nego drūgo delo, pa smo li pūstili, je ár je kompanija neprijatelska bila. Drūgi so se z nas zato debelo norca delali, ka smo manjacje, zato ne delamo. Prosim jih, naj mi naznajo v slovenskih Novinah, jeli mi mámo prav, ki smo delo pūstili, ali ovi, ki dale delajo strlivo? — Odgor. Vi mate prav, ki ste delo pūstili. Ne je samo tisti tolvaj, ki pšenico grabi, nego tisti tūdi, ki vreče drži, pa še tisti, ki pazi, naj gospodar vō ne pride i njemi dveri zaveže. Čeravno neščejo tisti, ki strlivo delajo, svoje domače ž njim klati, včinijo pa vendar to, ár znajo, ka en del toga strliya šo, če ves ne v roke našim sovražnikom, ki ž njim spokolejo lahko ravno tiste dūše, štere so njé najbole lūbile. Ki lūbi svoj dom i svoje domače, če ma piknjico dūšnevesti samo, on pūsti delo. Ki pa za več ma penez, kak lastnoga očó, brata, prijátla, tisti de pa delao dale strlivo. Ne obstanejo pa nikak ugovori onih, ki delajo. Delo drūgo se dobi v Ameriki tūdi. Zglasiti se trebe pri konzulah, tej že spravijo. Če je slūž menjši, nikaj ne dene, vekše je poštenje, vekša je pa tūdi nebeska plača, pa tá ne de pár let, nego vekomaj trpela. Te mislite, ka mi tū doma tak jemo i pijemo, kak inda? V jezero rečeh se zatajimo z ljúbezni do Boga i do naših vojakov, ki nam branijo domača ognjišča. Vi tūdi tam tak delajte, mejte pred očmi tisti den, šteroga bi radi še svoj rojstni kraj vidili, pa ga ne te vūpali poglednoti, ár na izdajnike, ki strlivo proti lastnومي domi delate, je postava ostre kaštige povedala, *še smrtno.* — Vrednik.

Zahvala. „Dobili smo više 200 slik pokojnoga Miroslava, Bašša Jožefa bogoslovca vsi, ki smo so vdeležili njegovoga sprevoda. Goreče se zahvalimo za to dobroto našemi dūhovnomi očí, materi i sestram, ka so nam dali viditi mili obraz Miroslavov, ki je tak lepe pesmi donio slovenskim bratom i sestram v tolažbo.“ Horvat Jožef z Bogojine, v imeni vseh.

Slovo slovenskih vojakov iz c. i kr. 11. hušarskoga polka. „Slovinci, ki smo pozvani pod orožje l. 1915-ga dec. 15-ga, se spominamo naše domovine lahko more biti zadnjikat, ker smo pripravleni na bojišče med vojsko proti našemi neprijateli. Prisegnoli smo najme vernost za našo lūbo domovino, ka našemi veličanskomi krali v ognji, v vodi i vseh nevarnostih stanovitni ostanemo. Zato z Bogom ljúbleni naši stariši, ki ste dosta pretrpeli zanas, dok ste nas goršhranili. Mi tūdi ščemo trpeti za vas, pa če je potrebno še mreti za drago nam domovino; odpūstite nam, molite Bogá za nas! Z Bogom drage tivaršice i lūba dečica! Zročimo vas pod

plašče prečiste Device Marije, ona naj vas tolaži vu vaših dreselnih časah i tūdi vi molite za nás. Ne dreselte se, nego vūpajte se, lahko de pa Boža vola, ka pridemo še nazaj v svojo lūbo rojstno domovino; če pa mantriško smrt v boji zadobimo, se v nebesah zidemo. Z Bogom brati, sestre, rod, botrina, čiste dekile, znanci, prijatelje sosedje, najdašje iz sobočke okrogline. Dnes márc. 28-ga povržemo vojašnico svojo v Pozsonyi i odhajamo. Bodite vsi srčno pozdravljeni, molite za nas, z Bogom ostanite.“ (Štefan Kozel z Pertoče, Šiftar Ludovik z Pužavec, Hren Franc z Zenkovec, Mikula Ludovik z Bodonec, Salaj Jožef z Martinje, Seruga Jožef z Fokovec, Novak Jožef z Fokovec). — Slovo vzeme tūdi i se v molitev priporača svojoj ženi, deci, poznancom i vsem farnikom malonedličkim, posebno pa Koler Jožefi plebanoši, komi se srčno tūdi zahvali na lepih navukah i na večkrat podeljenom sv. obhajili, Gerič Štefan z Pecetinec, rojen v M. Polani, vojak pri tréni v Pozsonyi.

Popravek vūre. Majnika 1-ga v Nemčiji vūre edno vūro naprejporinejo, septembra 30-ga de pa dén 25 vūr meo. Nemci neščejo dozđaj vajeonega sredoeuropskoga časa rabiti.

Zatajūvanje vojakov. „Nisterni pár krajarov vam pošlemo na podporo Novin, štere z velikim veseljom čtemo. Odtrgnemo si té dar od našega kajenja, ka de vsaki par cigarov menje kadio, tobaka pa tak ne ga. Darūvali so sledeči: Maučec Ivan poddesetnik z Ižekovec 30, Kavaš Matjaš z Odranec 40, Krampač Ivan z Odranec 20, Magyar Janoš z Hotize 20, Hozijan Jožef z Hotize 20, Sobočan Lovrenc z Beltinec 40, Nemeč Ferenc z Melinec 20, Lopert Pavel z Bogojine 20, Sūšec Štefan z Beltinec 40 filerov, vsi pešaki 48. pešpolka slovenskoga oddelka v Pilseni. — Bog lepo plati na dari, še bole na zatejūvanji. — Vrednik.

Na podporo Marijinoga Lista i Novin so darūvali l. 1916-ga: Horvat Anton iz 18. dpp. nabrao 26 kor., Bölec Šandor z Šūlinec 1 kor., Pavlinjek Marija z Skakovec 5 kor., Tri ženske od sv. Jelene 4 kor., Cigan Jožef z Žižkov 3 kor., Gomboc Mihál z Korovec 2 kor., Klekl Jožef pl. z Doleneč 60 kor.; z Cankove: Dravec Jožef 2 kor., Kočar Anton 1 kor., Gutman Elizabeta 2 kor., Idič Mihál 40 fil., Gomboc Minka 60 fil., Kočar Kata 1 kor., Činč Marija 40 fil., Vogrinčič Mima 2 kor.; Mujdrica Janoš četovodja 48 pp. 6 kor.. Horvat Pavel z Bratonec 3 kor., Smolko Štefan z Beltinec 26. pp. 2 kor., Špilak Ana z V. Polane 20 fil., Martin Szalai sofor v vojni, z Crensovec 2 kor., Kodba Béla z 20. dpp. 2 kor., Bencak Luža z Lonsville-ja 11 kor., Lenarčič Ana z G. Slaveč 4 kor., Kūhar Franc z Bakovec 3 kor., Magyar Štefan od strojnih pušk 17. p. 5 kor., Schadl Jožef z 18. dpp. 2 kor. 60 fil., Matjašec Ivan topničar 4 kor., Ošlaj Štefan z 48. pp. 4 kor., Gerič Bára z Žižkov 50 fil., Kociper Agota z Adrianec 2 kor., Žižek Verona z Žižkov 1 kor., Hajdinjak Anton ranjenec z Kaniže 2 kor., Matjaš Bratkovič z South-Bethlehema 10 kor. (Dale).

Dár vojakov. K rokam Horváth Jožefa, martjanskoga g. pleb. je Roth Ludvik desetnik iz 83. pp. 3. stotnije poslaol 34 kor. 80 fil., štere znesek je razdeljen etak: 20 kor. na martjansko cérkev, 6 kor. na Novine i Marijin List, šteriva rédno do rok dábla, ostalo pa na tri meše za vojake. Darūvali so sledeči: Habetler Jožef, četovodja, z Horvátlővő 2 kor. 20 fil., Roth Ludovik desetnik, z Tešanovec 5 kor., Menciġar Anton desetnik z Vačeslavec 3 kor., z Tešanovec Benko Ludovik 2 kor., Bohar Jožef 1 kor., Lanšček Vinc 1 kor., z Pertoče Menciġar Ivan 1 kor., Lang Franc 80 fil., Rogan Alojz z Sodišinec 2 kor., Rajbar Franc z Tišine 1 kor., Fujs Ludovik z Rankovec 1 kor., Vass Jožef z Martjanec 2 kor., Mekiš Koloman z Krajne 3 kor., Mešič Franc z Andovec 3 kor., Kūhar Mihál z Kūpšinec 40 fil., Fieko Mikloš z Gradišča 40 fil., Franko Ferenc z Satahovec 20 fil., Gaber Ferenc z Srdice 1 kor., Badič Karol

z V.-Doleneč 1 kor., Sajt Jožef z Večeslavec 80 fil., z Tešanovec: Lipič Jožef 2 kor., Péček Stefan 1 kor.

Dragča je pošta. Trġovinski minister je određo, ka expres pisma i brzojave (telegrame) nosači namesto dizđajšnje 1 kor. trebe 1 kor. 50 fil. plačati.

Sročā. Snajžna je lahko vsaka ženska v družbenom i družinskem življenji po Fellerovoj „Elsa“ pomādi, štera lize i kožo čuva. Odstrāni šplinte, lise krpe, nesnago mozol čičke, kožo omeħči, ozdrāvi. Vnogo jezér gospā jo z uspehom rabi. Ne rabimo pa škodlive reči, nego naročimo si pravo „Elsa“ pomado kožo obūvajočo, štere en lonček pridjani stane 2 kor.; 2 lončka franko 5 kor. Ravnotak je jako dobro Fellerovo boraxžajfa (80 fil.) i Fellerova mlečna žajfa (1 kor.) Naročūje se samo pri Feller V. Eugen lekarniki, Stubica, Centrale br. 146; (Horvatka).

Najnovēše.

Obroč okoli Verduna se menša. Števi lo francozkih vjetnikov je: 22 častnikov in 1311 moštva. Zapadno od Bois de Corbeaux čti (Boa de Korbo) so vjeli daljnih 222 Francozov. — Jugazapadno od Douaumonta (Duomont) so Nemci zavzeli več francozkih utrd. — Italjanje so bombardirali ništerme zafronte občine. Pri Rivi so boji.

Pošta.

Benko Ana Gornji—Črnci. Sestri sem poslaol Novine i Marijin List. Bog plati na podpori. **Prvoga maja** . . . ne se posrečila. „Poznam Sreć“ je lepa i bo objavljena. „Spomladna pesem“ ne teče gladko. V prozi pisano, kaj je spregledjeno, je sprejeto. **Bertalanich Jožefa žena. Sebeborci.** Mož je vlovljen i se nahaja v Rusiji v mesti Tjumen, Guvernement: **Tobolsk. Smodiš Mihál. Domajinci.** Sin je lani oktobra 9-ga v bitki pri Karpilowki premino. **Horvat Martin. Grad 65.** Sin je lani márciuša 4-ga premino. **Menciġar Štefan. Pertoča.** Sin je pri Zalesiji na Ruskom premino. Ka premine, navadno to pomeni, ka je zgrābljen. **Gornjec Ana. Tūrnišče.** Mož je l. 1915-ga februara 6-ga na severnom bojišči junačko smrt pretrpo. Moli za njegovo dūšo. **Kološa Ferenc žena. Bodonci.** To ne ga v svedočanstvi, je mož ranjen bio i od toga, ali od kakšega betega mro. Za mrtelnost se poskrbim. **Drobec Imrija žena. Bodonci.** Daj mi glas, kda je ostao mož za vojāka? Kam je notrirukivao? Kda je šo na bojišče? **Franc Gaber. Pola.** Dobo sem podpora. Bog plati. List de tūdi hodo.

Bojna pošta ne sprejme zavitkov na sledeča številā: 8, 26, 32, 48, 53, 60, 61, 64, 65, 69, 73, 79, 88, 93, 98, 106, 112, 113, 123, 153, 157, 200, 217, 218, 221, 223, 224, 241, 242, 302, 304, 323, 502 i 620.

Sme se na bojnoj pošti pošilati. Če nema številā zbrisanoga, takši živež, šteri se ne skvari, kak kava, cukar, čokolada, sladčice, čaj (tej) konzervi i med, če je dobro zadelan, ka ne more izteči.

Smodiš Jožef. Pertoča. Teliko je stalno, ka je sin l. 1914. okt. 24-ga premino. Té glas je ne prišo, da bi mrtev bio. Dajte mġa ed vlovljenimi goriskati.

Što si kūrēčih očih ne odprāvi, si zmantrā hoje i z bolečinami si oslabi celo teló.

Odprāvanje kūrēčih očih

Prez bolečine

je prava dobrota zavsakoga, ki trpi od njih. Ne moremo zadosta naglašivati, kak nevarno je rezanje kūrēčih očih. Nož zna, ne da bi v pamet vzeli, globlje v meso priti, nogo je pa vedno izpostāvljena prahu i nesnagi, kaj v ram pride i vnogo smrtnoga krvnoga ostrupenja je nastanolo tak že. Kūrēče oči brez noža gotovo lahko i hitro moremo odpraviti z Fellerovim „Elsa“ flajštrom za turiste (flajšter za kūrēče oči cena 1 kor. v škatlah 2 kor.) ali z Fellerovim „Elsa“ tinkturov za turiste (— tekoca tinktura za kūrēče oči, cena 2 kor.) — Vnogo jezera turistov, žandarov, pismonoscev, vojakov, gospodarov i gospin šteri premālo obūtel nosijo i ki so je dozđaj rabili preporaca to sredstvo. Štero hitro i stalno odprāvi kūrēče oči. Dokač najveć sredstva za odprāvanje kūrēčih očih (rezanje tūdi itd.) samo gornji de kūrēčih oka odstrāni koren pa notri neha, zavolo česa oko znova zrastē tečas više imenūvana Fellerovo sredstva z kornom vred odpravijo kūrēče oko. Oboje sredstvo kak i prah proti znojenjē tela i nog (cena 1 kor.) se neposredno da naročiti pri:

Feller V. Eugen

lekarniki

STUBICA, Centrale 146. (Zagr. žup.)

Zapoved pazlivosti

je, da pri kūrēčih očih Fellerovoga „Elsa-Fluida“ pazimo na ime Feller i „znamek“ „Elsa“, ar je vnogo malovrednoga ponarejenja. Nešćemo zđaj tū reklama delati tomi zanesljivomi domačemi vrstvi. Če bi med našimi četvci ga što še ne poznao, lahko pozvedi od svojega zdravnika kak dobra reč je

proti prehlanjenji,

najbole će gut i grlo trpita zavolo mokrote vremena, 12 malih, ali 6 dupliških ali 2 specialniva glažka franko 6 kor., 24 malih ali 12 dupliških ali 2 specialni glažki franko 10 K'60 fil. v jedino pravoj kakovosti pri Feller V. Eugeni lekarnari, Stubica, Centrale 146 (Zagr. žup.) Felerove ték davajoče, odvajajoče Rebarbara „Elsa“ pirule (6 škatlic franko 4 kor. 40 fil.) se dajo po znamki „Elsa“ spoznati.